

1. Прыем асабістай значнасці ці суаднеснасць з сабою.

(Гэты прыем ляжыць у аснове творчага працэсу. Адшукаць у сваёй эмацыянальнай памяці аналагічныя моманты. Усе суаднесці з сабой, зрабіць сваім асабістым, значным для сябе.)

2. Прыем фіксацыі бачанняў у прасторы і руку.

3. Прыем канкрэтызацыі.

(Прадмет успрымаецца ўсім комплексам адчуванняў, але штосьці дамініруе ў гэтых адчуваннях. Выбраць моцныя адчуванні, якія ўразілі выканаўцу.)

4. Прыем перабольшвання і пераменшвання. (Каб бачанні хвалявалі выканаўцу, яны павінны быць не радавымі, звычайнымі. Яны павінны быць вышэй звычайнага ўзроўню, звычайнай нормы: яны занадта прыгожыя альбо брыдкія; гарачыя ці халодныя. Гэта згустак найбольш яркага і характэрнага.)

У мэтах замацавання гэтых прыёмаў прапануецца студэнтам зрабіць невялікія слоўныя эцюды на знаёмых тэмах: «Мая сям'я», «Мой любімы занятак», «Цікавая сустрэча», «Маё дзяцінства» і інш.

У выпрацоўцы вобразных бачанняў шырока выкарыстоўваць другія віды мастацтва (жывапіс, музыку, кіно і інш.).

Вітошкіна З.М.,
ст.выкладчык

БАЛЬ НА ПЛОШЧЫ, СТАДЫЕНЕ

На сучасным этапе актуальным з'яўляецца адраджэнне шляхецкага этыкету пры стварэнні танцавальных кампазіцый у тэатралізаваных баляваннях, карнавалах на плошчах, стадыёнах, у парках. Таму вельмі адказным павінны быць рэжысёрскі падыход да стварэння гэтых прадстаўленняў, адбор сродкаў пластыка-хараэграфічнага вырашэння танцавальных кампазіцый, якіх патрабуе кожная гістарычная эпоха.

Заклучнай часткай пераважнай большасці свят з'яўляецца баль ці карнавал на плошчы. Чым аб'ёмней выкарыстоўваюцца разнастайныя віды танцавальнай лексікі, тым вышэй мастацкі ўзровень балю. Вялікае значэнне ў стварэнні кампазіцый на аснове гістарычна-бытавога танца мае падбор музычнага матэрыялу. Музыка вызначае не толькі рытмічны бок танца, яна падказвае характар выканання. Пажадана, каб студэнты авалодалі метадам стварэння ўласных кампазіцый на аснове гістарычна-бытавых танцаў. Знаемства з разнастайнымі танцавальнымі стылямі, сапраўднымі музычнымі крыніцамі ўзбагачае творчую палітру будучых рэжысёраў, вучыць узнаўляць карціны мінулых эпох.

На балі і маскарэды было прынята

з'яўляцца ў нязвычайных строях і масках. На баляваннях у феадалаў ствараліся праменадныя танцы - шэсці. Яны мелі ўрачысты характар і былі тэхнічна нескладанымі. Таму ў дадзеным фрагменце свята могуць удзельнічаць выканаўцы, не маючы спецыяльнай хараэграфічнай падрыхтоўкі.

Госці, што былі ўдзельнікамі балю, у сваіх лепшых уборах праходзілі перад гаспадаром, бышчам дэманструючы сябе і свой убор. Гэта і быў асноўны сэнс танца - шэсця. Шэсце можна зрабіць пры вызначэнні лепшага касцюма балю. Урачыстасць правядзення конкурсу спрыяе стварэнню святочнага настрою ўдзельнікаў і глядачоў прадстаўлення.

Вялікае значэнне мае перамяшчэнне ўдзельнікаў танцавальнай кампазіцыі на плошчы, лагічныя пераходы з аднаго малюнка ў другі. Для гэтага пажадана выкарыстоўваць геаметрычна правільныя фігуры: вертыкальныя і гарызантальныя лініі, кругі, ромбы, дыяганалі і г.д.

Пластыка-хараэграфічнаму вырашэнню прадстаўлення на плошчы належыць вядучас месца ў тэатралізаваным дзеянні. Граматная праца са сцэнарыем дапамагае вызначыць яркія бакі тэатралізаванага спектакля - прадстаўлення, здзейсніць цікавыя пастаноўкі танцавальных кампазіцый розных эпох, у тым ліку балю, і ажыццявіць іх на плошчы ў гонар вялікай падзеі, свята горада, рэспублікі і інш.

У час падрыхтоўкі свята неабходна вырашыць рад пытанняў. Галоўныя з іх наступныя.

1. У залежнасці ад прасторы і рэльефу, які выкарыстоўваецца для прадстаўлення, вядуцца падрыхтоўка графічнага плана перамяшчэння ўдзельнікаў кампазіцыі, падбор музычнага матэрыялу.

2. Падбор удзельнікаў выступлення, вывучэнне танцавальных кампазіцый; стварэнне ці падбор касцюмаў для балю.

3. Рэпетыцыі на месцы правядзення свята. Асновай поспеху ў вырашэнні праблем, якія ўзнікаюць у ходзе падрыхтоўкі і правядзення свята, з'яўляюцца паэтапная папярэдняя праца рэжысёра, поўнае выкарыстанне яго арганізацыйных і творчых здольнасцей.

Матульскі Р.С.,
дацэнт

ПЕРСПЕКТЫЎНЫЯ НАПРАМКІ РАЗВІЦЦА БІБЛІЯТЭЧНА-ІНФАРМАЦЫЙНАЙ АДУКАЦЫІ ў КРАІНАХ Еўропы і Беларусі

1. Месца і роля бібліятэк ў грамадстве. Змест і асноўныя напрамкі развіцця бібліятэчна-інфармацыйнай адукацыі неразрывна звязаны з сацыяльным прызначэннем бібліятэк